

JUDr. Martin ŠEBEK

advokátní kancelář

advokát zapsaný v České advokátní komoře pod č. reg. 00576

Soudní tlumočník / Sworn Translator / Traducteur Juré – čes/ang/fra – CZ/EN/FR – Tchè/Ang/Fra/

Moravská 1553/52, Vinohrady, 120 00 Praha 2

Tel.: (+420) 222 515 225 Mobil: (+420) 603 100 022

Fax: (+420) 222 515 555 E-mail: ak@sebek.cz

Datová schránka: wiwf9ht

Krajský soud v Ostravě

Havlíčkovo nábř. č. 34

728 81 Ostrava

k č.j.: 32 IČm 2746/2017-166

(KSOS 25 INS 10525/2016)

V Praze dne 23. listopadu 2022

Žalobce: Veolia Průmyslové služby ČR, a.s., IČO: 278 26 554,
se sídlem Zelená 2061/88a, Mariánské Hory, 709 00 Ostrava,
společnost zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Ostravě,
sp. zn. B 3722.

Práv. zast.: JUDr. Martinem Šebkem, advokátem ČAK č. 00576,
se sídlem kanceláře Moravská 1553/52, Vinohrady, 120 00 Praha 2.

Žalovaný 1: Správa pohledávek OKD a.s., IČO: 268 63 154,
se sídlem Stonavská 2179, 735 06 Karviná - Doly,
společnost zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Ostravě,
sp. zn. B 2900.

Práv. zast.: Mgr. Petrem Kuhnem, advokátem ČAK č. 10624,
BADOKH – Kuhn Dostál advokátní kancelář s.r.o.,
se sídlem kanceláře 28. října 767/12, 110 00 Praha 1.

Žalovaný 2: Ing. Lee Louda, IČO: 693 26 681,
se sídlem Vodičkova 41, 110 00 Praha 1
ustavený insolvenční správce OKD, a.s.

Práv. zast.: JUDr. Dušanem Dvořákem, advokátem ČAK č. 09714,
DRV Legal, s.r.o. advokátní kancelář,
se sídlem kanceláře Hlinky 505/118, 603 00 Brno.

Žaloba na určení pravosti a výše pohledávky

Doplnění odvolání žalobce do rozsudku nadepsaného soudu ze dne 26. září t.r.,
vydaného pod č.j. 32 IČm 2746/2017-166.

Prostřednictvím datové schránky
Plná moc ve spise založena
Přílohy dle textu

I.

Žalobci byl dne 26. října t.r. doručen rozsudek nadepsaného soudu ze dne 26. září 2022, vydaný pod č.j. 32 ICM 2746/2017-166 (dále jen jako „rozsudek“).

Následujícími výroky rozhodl Krajský soud v Ostravě takto:

- I. Žaloba na určení, že dílčí pohledávka žalobkyně č. P570-1 z titulu náhrady škody způsobené odmítnutím plnění rámcové smlouvy o dodávkách a službách ze dne 27. 11. 2008, ve znění pozdějších dodatků, je ve výši 1 240 462 230 Kč po právu, se pro předčasnost zamítá.
- II. Ve vztahu žalobkyně a žalované 1. nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ve vztahu žalobkyně a žalovaného 2. nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení.

Dne 10. listopadu 2022 žalobce napadl citovaný rozsudek odvoláním. Žalobce tímto doplňuje své odvolání, podané do napadeného rozsudku. Odvolání směřuje do celého rozsahu předmětného rozsudku, tedy proti jeho výrokům, I., II. a III.

II.

Vady rozsudku soudu prvního stupně

Žalobce avizoval, že považuje rozsudek v z jeho strany odvoláním napadených výrocích za nesprávný, a to zejména z následujících důvodů:

- (i) Soud prvního stupně nepřihlédl k žalobcem tvrzeným skutečnostem nebo k jím označeným důkazům (§ 205 odst. 2 písm. b) o.s.ř.);
- (ii) Řízení je postiženo jinou vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci (§ 205 odst. 2 písm. c) o.s.ř.);
- (iii) Soud prvního stupně dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním (§ 205 odst. 2 písm. e) o.s.ř.);
- (iv) Rozhodnutí soudu prvního stupně spočívá na nesprávném právním posouzení věci (§ 205 odst. 2 písm. g) o.s.ř.).

III.

1. Žalobce má za to, že v rámci řízení před soudem prvního stupně byly naplněny všechny zákonné důvody uvedené v článku II. tohoto odvolání žalobce výše.

2. Žalobce tvrdí, že soud prvního stupně postupoval striktně formalisticky, když v řízení fakticky neprovedl žádné z navržených důkazů a posuzoval toliko obsah přihlášky pohledávky žalobce, v intencích jím provedené změny a zaměřil se tedy pouze na tento formální krok a nijak komplexně neposoudil (a fakticky se nijak nevypořádal s posouzením) právních jednání úpadce a správce, která předcházela podání předmětné žaloby ze strany žalobce, tj. popření pohledávky

žalobce ze strany úpadce i správce a absence výzvy správce směřující k doplnění přihlášení pohledávky žalobce, které mělo být podle žalobce učiněno. Soud prvního stupně v tomto směru podle žalobce nepřihlédl k jím tvrzeným skutečnostem a k jím označeným důkazům, kdy tyto vůbec neprovedl, či provedl ve velmi omezeném rozsahu (srov. zejm. str. 9 a 10 napadaného rozsudku, kde je výčet neprovedených navržených důkazů).

3. Žalobce má dále za to, že postup soudu prvního stupně v předmětné věci v rámci řízení naplnil dikci ustanovení § 205 odst. 2 písm. c), e) a g) o.s.ř., a to zejména tím, že soud prvního stupně v řízení nepostupoval v souladu se zákonem, dále pak, že na základě provedených důkazů dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním a za tohoto stavu nemohl ani rozhodnout jinak než tak, že nesprávně právně posoudil spornou materii.

4. Žalobce tvrdí, že soud prvního stupně měl v předmětném řízení postupovat tak, že měl v rámci probíhajícího řízení jako vůbec první posoudit prejudiciální otázku, a to, zda došlo k platnému odmítnutí plnění ze smlouvy uzavřené historicky mezi spornými stranami, tj. zda došlo k platnému odmítnutí Rámcové smlouvy o dodávkách a službách ze dne 27. listopadu 2008 ve znění pozdějších dodatků, uzavřené mezi žalobcem, OKD a společností Veolia Komodity ČR, s.r.o., IČ: 25846159 (dále jen „Rámcová smlouva“).

5. Jedná se o rozhodnutí o platnosti „odmítnutí plnění smluv, ze dne 9. 9. 2016, které bylo žalobci doručeno dopis OKD ze dne 9. 9. 2016 nazvaným „Odmítnutí plnění smluv“ (dále jen „Dopis“), kterým mělo být v souladu s ust. § 253 ve spojení s ust. § 330a insolvenčního zákona v části (A) odmítnuto plnění některých smluv dle názoru OKD pojatých do Rámcové smlouvy, nebo, pro případ, že odmítnutí plnění smluv dle části (A) bude příslušným orgánem veřejné moci shledáno neplatným, neúčinným a/nebo zdánlivým, OKD v části (B) odmítlo plnění Rámcové smlouvy jako celku.

6. Žalobce tedy zdůrazňuje, že hlavní a základní tezí celého odvolání je, že se soud prvního stupně se neměl jako první věcí zabývat náležitostmi přihlášky, ale že se v první řadě měl (předběžně) zabývat platností odmítnutí plnění Rámcové smlouvy, na které potom přihláška navazuje. Tím, že se nejprve zabýval náležitostmi přihlášky, by mohlo znamenat, že v podstatě mlčky potvrzuje, že odmítnutí plnění Rámcové smlouvy považuje za platné, což však v žádném případě z odůvodnění rozsudku neplyne. Z tohoto pohledu je tedy rozsudek soudu prvního stupně nepřezkoumatelný.

7. Přestože je žalobci jasné, že se soud prvního stupně musí primárně zabývat náležitostmi přihlášky pohledávky, když rozhoduje o její pravosti a výši, ale musí se též vypořádat se základem přihlášky, tedy s existencí pohledávky jako takové. Zvolený přístup soudu prvního stupně, nejdříve řešit náležitosti přihlášky, a teprve poté její existenci (poté, co budou vyřešeny náležitosti přihlášky), tedy jednoznačně odporuje principu hospodárnosti řízení. Žalobce je tedy přesvědčen, že již nyní, v této fázi řízení, se měl soud prvního stupně primárně zabývat otázkou existence pohledávky, tedy platností odmítnutí plnění Rámcové smlouvy ze strany OKD.

8. A pokud by soud prvního stupně dospěl ke stejným závěrům jako žalobce, tedy že odmítnutí plnění Rámcové smlouvy nebylo platně učiněno, už by ani obsah přihlášky pohledávky nemusel vůbec zkoumat, protože by dospěl k jedinému možnému závěru, tedy že pohledávka nevznikla,

neboť neexistuje právní základ pro její existenci (tedy platné odmítnutí plnění Rámcové smlouvy). Soud prvního stupně by tedy žalobu nejspíš zamítl, ovšem nikoli z důvodu její předčasnosti, ale z důvodu neexistence samotné pohledávky, kam celý spor od počátku směřuje. Svým postupem, tím že nejdříve řeší náležitosti přihlášky a prozatím vůbec neřeší otázku existence pohledávky a platnosti odmítnutí Rámcové smlouvy, si soud prvního stupně v podstatě „přidělal práci“, protože po doplnění náležitostí přihlášky se k hodnocení existence pohledávky bude muset vrátit zpět a bude muset znovu rozhodovat o samotné existenci pohledávky. Jedině v případě, pokud by soud prvního stupně dovedl existenci pohledávky jako takové, tedy by přijal závěr, že k odmítnutí plnění Rámcové smlouvy platně došlo (k čemuž by soud pochopitelně musel přiložit odpovídající argumentaci), mohl a měl se zabývat náležitostmi přihlášky pohledávky.

IV.

Neplatné odmítnutí plnění Rámcové smlouvy žalovaným

9. Žalobce má za to, že v předmětném řízení měl soud prvního stupně pro řádná skutková zjištění, správné skutkové závěry a z nich dovozené správné závěry právní při předpokladu platnosti Rámcové smlouvy, vyřešit jako velmi významnou předběžnou otázku účinky Dopisu na trvání Rámcové smlouvy. Žaloba v nadepsané věci totiž podle žalobce může být úspěšná pouze v případě, kdy by měl Dopis účinky odmítnutí plnění z Rámcové smlouvy ze strany OKD (ať už v rozsahu smluv do Rámcové smlouvy dle nesprávného názoru žalovaného 1 údajně vtělených, anebo v celém rozsahu) ve smyslu § 253 IZ.

10. Soud prvního stupně však v tomto případě žádný z navržených důkazů neprovedl a shora uvedenou předběžnou otázku platnosti a účinků Dopisu na Rámcovou smlouvu tedy nijak neřešil a ani nevyřešil.

11. Za řešení této prejudiciální otázky není možno považovat konstatování soudu prvního stupně obsažené v bodě 27. odůvodnění napadaného rozsudku na jeho str. 10, kde je uvedeno: „**Žalovaná 1. dne 9.9.2016 odmítla plnění Rámcové smlouvy.**“ Takové konstatování podle žalobce trpí všemi představitelnými vadami řádného a odůvodněného posouzení a rozhodnutí jakékoli otázky soudem.

12. Žalobce jen pro úplnost uvádí, že se k účinkům Dopisu podrobně vyjadřuje v čl. III. své žaloby a také jejího doplnění v replice ze dne 25. dubna 2018 a na tato svá podání pro zjednodušení plně odkazuje. Žalobce má stále za to, že odmítnutí plnění pouze části Rámcové smlouvy (údajných smluv vtělených dle nesprávného názoru žalovaným 1 do Rámcové smlouvy dle bodu A Dopisu) je neúčinné, protože žádné takové vtělené smlouvy neexistují, resp. nelze jakési neurčité a neexistující smlouvy, „identifikované“ jako takové pouze žalovaným I, oddělit od ostatního obsahu Rámcové smlouvy, zejména ne od povinnosti OKD hradit žalobci pevnou platbu.

13. Odmítnutí plnění Rámcové smlouvy jako celku dle bodu B Dopisu rovněž není podle žalobce účinné a možné, protože bylo vázáno na podmínku, která ve třicetidenní lhůtě dle § 253 IZ ve spojení s § 330a IZ nenastala (příslušným orgánem veřejné moci nebylo odmítnutí plnění smluv dle bodu A Dopisu v uvedené lhůtě shledáno jako neplatné, neúčinné anebo zdánlivé). Zároveň

nelze připustit, aby účinnost právního jednání, pro které je určena třicetidenní lhůta, záviselo na splnění nebo nesplnění podmínky, která zákonitě může nastat až za několik let od uplynutí třicetidenní lhůty, resp. která v dané třicetidenní lhůtě nemůže reálně nastat. V projednávané věci je tak podle žalobce třeba vycházet z toho, že plnění z Rámcové smlouvy odmítnuto nebylo, a to ani jako celku (část B Dopisu) ani toliko pouze v její části (část A Dopisu).

14. Pokud by tedy soud prvního stupně posuzoval věc řádně a komplexně (a nikoliv zcela formalisticky) a provedl navržené důkazy, musel by dospět ke shodnému závěru jako žalobce, že k odmítnutí plnění z Rámcové smlouvy nedošlo, jakkoli by tato skutečnost musela mít nevyhnutelně též za následek zamítnutí žaloby v nadepsané věci, ovšem z důvodů na straně žalovaného.

15. Ostatně sám žalovaný 1, OKD, který se dovolává platnosti odmítnutí plnění z Rámcové smlouvy učiněné Dopisem a ve svém reorganizačním plánu uvádí Rámcovou smlouvu jako jednu z těch, která má účinností reorganizačního plánu zaniknout, zároveň v tomto řízení tvrdí, že Rámcová smlouva je jako celek od počátku neplatná a v právní sféře neexistuje, čímž jakoby sám zpochybňuje platnost odmítnutí plnění Rámcové smlouvy Dopisem.

16. V důsledku jednání žalovaného, tedy v důsledku odmítnutí plnění Rámcové smlouvy Dopisem, nezbylo žalobci nic jiného, než přihlásit svou pohledávku P570, protože se díky jednání žalovaného dostal do situace, kdy si musel počínat s nezbytnou opatrností, aniž by však z jednání žalobce bylo možno usuzovat, že žalobce přiznává Dopisu jakékoliv právní účinky (jak je mu podsouváno v odst. 6 Vyjádření OKD v předmětném řízení). Přihlášení pohledávky žalobcem nelze tedy rozhodně přisuzovat potvrzení platnosti odmítnutí plnění učiněného žalovaným 1, OKD.

17. Podle žalobce je tak zjevné, že z některých jednání účastníků nebylo lze bez dalšího dovozovat jejich právní názor na jiná jednání jiných účastníků, a že je třeba na jednání žalobce nahlížet v kontextu širších okolností, zejména v kontextu opatrnosti vzhledem k právní nejistotě vyvolané zněním Dopisu a jeho platnosti a účinnosti. Budiž doplněno, že tato právní nejistota byla v rozhodném období (rok 2016 a násl.) vyvolána jednáními na straně žalovaného 1, OKD v průběhu insolvence, kdežto v průběhu trvání Rámcové smlouvy, v letech 2010 až 2016 všechny smluvní strany Rámcovou smlouvu plně respektovaly a plnily ji, což dokládá i skutečnost, že přihlášky pohledávek žalobce č. P60 a č. P521, kterými žalobce do insolvenčního řízení OKD přihlásil své „standardní“ pohledávky z obchodních vztahů vzniklých z titulu existence Rámcové smlouvy a dodávek energetických Utilit OKD před prohlášením úpadku OKD, nebyly ani ze strany OKD, ani ze strany insolvenčního správce popřeny z důvodu neexistence takové pohledávky, resp. neplatnosti Rámcové smlouvy (pro upřesnění žalobce uvádí, že část pohledávek přihlášených přihláškou č. P521 byla popřena z důvodu dvojitého uplatnění DPH v částce přihlášené pohledávky, což však neznamená, že by snad OKD nebo insolvenční správce měli popírat pohledávku z důvodu neexistence jejího právního základu).

V.

K žalovaným tvrzené neplatnosti Rámcové smlouvy

18. Stejně jako se soud prvního stupně nezabýval důsledně podanou žalobou ve všech souvislostech, především pokud jde o účinky či neúčinnost odmítnutí plnění Rámcové smlouvy, nezabýval se ani platností či neplatností uzavřené Rámcové smlouvy, což nepochybně patří také mezi prejudiciální otázky, jež měl soud prvního stupně zvážit, posoudit a vyhodnotit.

19. Pro stručnost zde žalobce opět odkáže na své úvahy provedené v jeho žalobě a též v jeho podání ze dne 25. dubna 2018 v rámci tohoto řízení, které pro pořádek přikládá.

20. Mezi důvody, pro něž je nutno považovat Rámcovou smlouvu za platnou, v souladu s názorem žalobce, patří mimo jiné:

- Rámcová smlouva byla uzavřena platně;
- Žalovaná OKD platně nemohla odmítnout její plnění či ji platně vypovědět;
- Rámcová smlouva nebyla uzavřena v rozporu s právními předpisy (zejm. Energetickým zákonem);
- Rámcová smlouva nebyla uzavřena pod jakýmkoliv nátlakem žalobce a žalobce se v žádném případě nemohl dopustit jakéhokoliv nekalosoutěžního jednání;
- Rámcová smlouva obsahuje synallagmatické závazky žalobce a OKD;
- Žalobce a OKD byly při jejím uzavírání v rovnocenném a shodně silném postavení, žalobce nebyl ve vztahu k žalovanému 1 v dominantním postavení.

21. Nad rámec výše uvedeného je totiž zřejmé, že pokud by Rámcová smlouva měla být vyhodnocena jako neplatná, pak by podle žalobce žalovaný 1 nemohl řádně odmítnout plnění z takové Rámcové smlouvy, žalobci by takovým odmítnutím plnění nemohla vzniknout škoda, a žaloba v nadepsané věci by byla nedůvodná. A dále, i odmítnutí plnění z Rámcové smlouvy by pak bylo podle žalobce pouze zdánlivým právním jednáním nemajícím způsoblost vyvolat žádné právní následky, tedy ani vznik škody na straně žalobce. Proto i vyřešení této druhé prejudiciální otázky (platnosti Rámcové smlouvy) v předmětném řízení je zcela zásadní pro další posuzování pohledávky žalobce v insolvenčním řízení žalované.

22. Avšak vzhledem k tomu, že soud prvního stupně učinil skutkové závěry, jež jsou uvedeny zejména v bodu 27. odůvodnění napadaného rozsudku, je zcela zřejmé, že v rozhodování soudu prvního stupně v této věci zcela absentuje rozhodnutí dvou prejudiciálních právních otázek uvedených v člancích IV. a V. odvolání žalobce výše, a to (i) posouzení účinků Dopisu, kterým mělo dojít k odmítnutí celého či dílčích plnění z Rámcové smlouvy mezi spornými stranami a (ii) posouzení platnosti Rámcové smlouvy a smluv navazujících. Skutkové a právní závěry soudu prvního stupně v tomto směru v odůvodnění napadaného rozsudku zcela chybí a rozsudek tak trpí zásadní vadou.

VI.

K existenci škody a příčinné souvislosti mezi vzniklou škodou a případným odmítnutím plnění

23. Žalobce v rámci celého řízení před soudem prvního stupně vychází z toho, že Rámcová smlouva je platná, a že Dopis žádné právní účinky na Rámcovou smlouvu nemá. Veškerá další navazující vyjádření tak žalobce činil v rámci řízení před soudem prvního stupně pouze z opatrnosti a pro případ, že by soudem prvního stupně bylo shledáno, že Rámcová smlouva je platná a že Dopisem bylo plnění z Rámcové smlouvy účinně odmítnuto. Žalobce proto stále činí nepochybným, že ani nadále neuznává jakékoliv právní účinky Dopisu. Žalobce dále vychází z toho, že pokud by měl mít Dopis jakékoliv právní účinky, pak by takovými účinky mohlo být pouze odmítnutí plnění z Rámcové smlouvy jako celku. Jiný výklad by byl naprosto absurdní – OKD by si dle Dopisu zachovala výhody z Rámcové smlouvy a své povinnosti, např. povinnost k platbě určité částky (pevné platby), by Dopisem zrušila při zachování synallagmatických povinností žalobce k pevné platbě se vztahující (dodávek Utilit).

24. V otázce existence škody pak žalobce pro zestručnění svého odvolání odkazuje na čl. IV žaloby a její **odstavce 37 až 40**. K námitkám OKD a Správce proti oprávněnosti nároku uplatněného přihláškou P570 („Pohledávka“) uplatněných v řízení před soudem prvního stupně pak žalobce znovu uvádí následující:

25. V Rámcové smlouvě bylo výslovně sjednáno, že výkon jakýchkoliv práv a povinností smluvních stran nemá na povinnost OKD hradit pevnou platbu jakýkoliv vliv (viz odst. 15.1.2 a 15.1.4 Rámcové smlouvy), kde pevná platba je svou podstatou oním ušlým ziskem žalobce.

26. Odmítnutím plnění Rámcové smlouvy (pokud k odmítnutí plnění dle § 253 odst. 2 IZ ve spojení s § 330a IZ skutečně došlo) a žalobci vznikl ve smyslu § 253 odst. 4 IZ nárok na uplatnění náhrady odmítnutím způsobené škody.

27. Žalobce souhlasil s novými smlouvami o dodávkách Utilit uzavřenými s OKD, s mírně modifikovanými dvojsložkovými cenami (tedy opět s pevnou platbou!), mimo jiné proto, že musel v rámci péče řádného hospodáře vzít v potaz investované počáteční náklady a pokusit se minimalizovat vzniklou škodu. Pokud by ze strany OKD nebylo přistoupeno k pokusu o odmítnutí plnění Rámcové smlouvy a k založení právní nejistoty obou stran o tom, zda a v jakém rozsahu k odmítnutí plnění z Rámcové smlouvy došlo, nebylo by potřeba uzavírat nové smlouvy zajišťující alespoň nějakou právní jistotu smluvních stran.

28. K námitce, že nebyla prokázána příčinná souvislost mezi (tvrzeným) odmítnutím plnění Rámcové smlouvy a vznikem škody žalobce toliko stručně uvádí, že uplatňovaná pohledávka je svou podstatou snížením zisku (ušlým ziskem) stavu při odmítnutí plnění Rámcové smlouvy (ať už k odmítnutí plnění skutečně došlo či nikoliv) oproti stavu, kdy by plnění z Rámcové smlouvy odmítnuto nebylo. Vzhledem k povaze uplatňovaného nároku je tvrzené odmítnutí plnění jedinou a neoddiskutovatelnou kauzální okolností, pro kterou ke snížení zisku (vzniku škody) došlo, a tedy námitka, že příčinná souvislost nebyla prokázána, není důvodná.

VII.

Výše škody

29. Pokud došlo k platnému odmítnutí plnění Rámcové smlouvy Dopisem, pak podle žalobce nechybně došlo ke vzniku škody ve formě ušlého zisku. Jelikož žalobce a OKD byly smluvními stranami Rámcové smlouvy s konkrétními právy a povinnostmi a Pevná platba byla jednou z dvojsložkových částí ceny za dodávky Utilit, jako smluvními stranami uznáný základní princip Rámcové smlouvy (smluvní dokumentace byla dokonce postavena na tom, že žalobce dosáhne určitého zisku a bylo dohodnuto, jak vysoký tento zisk bude, samozřejmě v závislosti na určitých parametrech), pak žalobci vznikla škoda ve výši odpovídající právě této složce dvojsložkové ceny za dodávky Utilit. Výše ušlého zisku je pak otázkou ekonomické kalkulace a žalobce ji prokazuje pomocí odborného výpočtu založeného na znaleckém posudku Grant Thornton č. 2878-208/206. Přitom se v žádném ohledu nejedná o hypotetický ušlý zisk, ale naopak vzhledem k povaze sjednaných cenových ujednání jde o skutečný ušlý zisk, který v případě účinnosti odmítnutí plnění z Rámcové smlouvy žalobci vzhledem ke všem okolnostem žalobci skutečně vznikl.

30. Při odmítnutí plnění Rámcové smlouvy musela OKD počítat s tím, že žalobce uplatní náhradu škody, která bude v nejvyšší možné míře zohledňovat v té době známou situaci. Žalobce v okamžiku přihlášení předmětné pohledávky nevěděl a ani nemohl vědět, jak OKD sestaví svůj reorganizační plán a jestli vůbec nabude účinnosti. Pokud bychom připustili, že přihlášená škoda (plynoucí ušlý zisk) zanikl okamžikem účinnosti reorganizačního plánu, pak by ochrana v § 253 odst. 4, resp. v § 330a odst. 2, insolvenčního zákona, postrádala smysl.

31. To, že žalobce hlasoval pro přijetí reorganizačního plánu a uzavřel s OKD nové smlouvy na dodávky Utilit, pouze dokládá skutečnou snahu žalobce o minimalizaci škody. Přitom nelze mít za to, že pokud by zde neexistovala právní nejistota ohledně budoucích dodávek, že by strany přistoupili k jejímu uzavření. Po dlouhém vyjednávání žalobce s OKD dospěli oba účastníci ke kompromisnímu řešení vzájemných smluvních vztahů po dobu bezprostředně následující účinnosti reorganizačního plánu. Žalobce ji uzavřel s OKD v době, kdy ještě nemohl předpokládat a nepředpokládal včasnou reakci soudu, který by ochránila jeho právem chráněný zájem na řádném plnění smlouvy. Byl vystaven tlaku ohledně budoucích dodávek, kdy se jednalo o dodávky nutné k zabezpečení důlní činnosti, kde jsou zásadními hledisky zajištění bezpečnosti a zdraví osob tuto činnost vykonávajících a nezbývalo mu tedy, než se zachovat jako řádný hospodář a uzavřít s OKD tuto novou a přechodnou smlouvu na dodávky Utilit, připojení a distribuce silové elektřiny v roce 2018 a 2019 v rámci své obecné prevenční povinnosti. Snaha žalobce o minimalizaci škody ale nemůže za daných okolností znamenat ztrátu nároku na rozdíl mezi výší zisku z těchto dvou rozdílných právních titulů uzavíraných za naprosto odlišných okolností, tj. dle Rámcové smlouvy a následně v rámci Reorganizace uzavřených smluv o dodávkách utilit.

VIII.

K závěrům soudu prvního stupně o předčasnosti žaloby

32. Žalobce považuje závěry soudu prvního stupně plynoucí z odůvodnění napadaného rozsudku, a to zejména ty, které jsou uvedeny v bodech 29. až 52. odůvodnění napadaného rozsudku, za

nesprávné, když má za to, že soud prvního stupně měl posoudit naplnění jednotlivých zákonných ustanovení v intencích rozhodné doby, kdy došlo k podání přihlášky pohledávky žalobce (a po jejím popření ze strany OKD a insolvenčního správce bez jakéhokoliv dalšího poučení žalobce o potřebě případné úpravy či doplnění) a k následnému podání předmětné žaloby, tedy zejména to, že žalobce vycházel z platných smluvních ujednání stran v Rámcové smlouvě a své nároky vyčíslil způsobem odpovídajícím těmto ujednáním jakož i dalším objektivním skutečnostem, včetně projednávaného reorganizačního plánu OKD (byť byl přesvědčen, že nedošlo k platnému odmítnutí plnění Rámcové smlouvy). To, že v průběhu času a skutečně realizovaných právních jednání OKD a insolvenčního správce došlo k tomu, že některé z předpokladů výpočtů kvantifikujících nároky žalobce tak, jak jsou uvedeny ve znaleckém posudku Grant Thornton č. 2878-208/206, se ukázaly být možná neodpovídajícím v budoucnu realizovaným krokům OKD a insolvenčního správce, pak podle žalobce nelze přičítat k jeho tíži. Takový postup soudu prvního stupně je postupem zcela formalistickým a fakticky znemožňujícím žalobci uplatnění jeho práv v rámci insolvenčního řízení.

33. To vše za stavu, kdy je podle žalobce zcela jednoznačné, že neexistuje žádná pochybnost o tom, že žalobce je jedinou osobou mající právo domáhat se náhrady škody, která mu vznikla vůči OKD, a to přesně stanoveným zákonným způsobem, daným podle žalobce Rámcovou smlouvou, to vše za podmínky, že došlo k platnému odmítnutí plnění Rámcové smlouvy (viz úvaha žalobce v čl. IV. výše). Zde tak podle žalobce není na místě závěr soudu prvního stupně o předčasnosti či neurčitosti jím uplatněných nároků, navíc doložených řádně zpracovaným znaleckým posudkem Grant Thornton č. 2878-208/206.

34. Podle žalobce navíc ani judikatura Nejvyššího soudu zmíněná v odůvodnění napadaného rozsudku soudem prvního stupně není přílehu v předmětné věci, kdy naopak jde často o rozhodnutí Nejvyššího soudu rušící výroky soudů nižších stupňů z důvodu předčasnosti či neurčitosti přihlášených pohledávek věřitelů v insolvenčním řízení. Podle žalobce z ní nelze dovodit ryze striktně formalistický způsob posuzování obsahu přihlášek pohledávky a žalob tak, jak k němu přistoupil v předmětném řízení soud prvního stupně, což se podává např. z citovaného rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 29 ICdo 56/2014 či 29 ICdo 27/2017 (zde jde o vyčerpávající odůvodnění), které se vypořádává zejména s obsahem přihlášky pohledávky ve vztahu k obsahu a skutkovým tvrzením uvedeným v následující žalobě na určení pravosti popřené pohledávky a stejně tak s procesními kroky danými zákonnou úpravou insolvenčního řízení jako takového.

35. Důkazy, které navrhuje provést žalobce v odvolacím řízení proto, že tyto odmítl provést soud prvního stupně pro tvrzenou nadbytečnost, protože podle žalobce jde o důkazy nezbytné pro řádné a komplexní posouzení věci, jsou tyto:

- Rámcovou smlouvou,
- Dohodou o změně rámcové smlouvy o dodávkách a službách ze dne 21. 6. 2010,
- dodatkem č. 2 rámcové smlouvy o dodávkách a službách ze dne 14. 12. 2011,
- dodatkem č. 3 rámcové smlouvy o dodávkách a službách ze dne 2. 9. 2014,
- dodatkem č. 4 rámcové smlouvy o dodávkách a službách ze dne 16. 1. 2015,
- dodatkem č. 5 rámcové smlouvy o dodávkách a službách ze dne 18. 3. 2016,

- znaleckým posudkem č. 2878-208/2016 vypracovaným znaleckým ústavem Grant Thornton Valuations, a.s.,
- dopisem žalobkyně ze dne 23. 12. 2016,
- dopisem žalobkyně ze dne 30. 1. 2017,
- dopisem žalobkyně ze dne 27. 2. 2017,
- dopisem žalobkyně ze dne 30. 3. 2017,
- dopisem žalobkyně ze dne 27. 4. 2017,
- dopisem žalobkyně ze dne 31. 5. 2017,
- dopisem žalobkyně ze dne 27. 6. 2017,
- dopisem žalobkyně ze dne 28. 7. 2017,
- sdělením Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 10. 6. 2016, č. j. ÚOHSP1214/2015/DP-24787/2016/820/TPi,
- výsledkem znalce zpracovávajícího znalecký posudek č. 2878-208/2016,
- dohodou o narovnání mezi žalovanou 1. a žalobkyní ze dne 28. 12. 2017,
- smlouvou o dodávkách a službách mezi žalovanou 1. a žalobkyní ze dne 22. 8. 2017,
- smlouvou o dodávce tlakového vzduchu mezi žalovanou 1. a žalobkyní ze dne 22. 8. 2017,
- důkaz smlouvou o dodávce tepelné energie mezi žalovanou 1. a žalobkyní ze dne 22. 8. 2017,
- smlouvou o zajištění služby distribuční soustavy mezi žalovanou 1. a žalobkyní ze dne 22. 8. 2017,
- smlouvou o připojení k distribuční soustavě a distribučnímu zařízení v ostrovním provozu mezi žalovanou 1. a žalobkyní ze dne 22. 8. 2017,
- listinou zvanou „Platba při uzavření dolu“,
- listinou zvanou „Fixní platby po uzavření dolů“,
- dohodou o narovnání ze dne 28. 12. 2017 uzavřenou mezi žalobkyní a žalovanou 1.,
- smlouvu o dodávce tlakového vzduchu ze dne 22. 8. 2017 uzavřenou mezi žalobkyní a žalovanou 1.,
- smlouvou o dodávce tepelné energie ze dne 22. 8. 2017 uzavřenou mezi žalobkyní a žalovanou 1.,
- smlouvou o zajištění služeb distribuční soustavy ze dne 22. 8. 2017 uzavřenou mezi žalobkyní a žalovanou 1.,
- smlouvou o připojení k distribuční soustavě a distribučnímu zařízení v ostrovním provozu mimo ES ČR ze dne 22. 8. 2017 uzavřenou mezi žalobkyní a žalovanou 1.,
- 32 ICm 2746/2017 KSOS 25INS 10525/2016 Shodu s prvopisem potvrzuje: Andrea Mrenicová,
- smlouvou o dodávkách a službách ze dne 22. 8. 2017 uzavřenou mezi žalobkyní a žalovanou 1.,
- doplněním znaleckého posudku č. 2878-208/2016.

IX.

Žalobce tedy i s ohledem na vše shora uvedené navrhuje, aby odvolací soud zrušil rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. září t.r., vydaný pod č.j. 32 ICm 2746/2017-166, a věc vrátil Krajskému soudu v Ostravě k dalšímu řízení a případně rozhodl o náhradě nákladů řízení odvolacího.

Veolia Průmyslové služby ČR, a.s.